

Ainevaldkond „Võõrkeeled“

1. Valdkonnapädevused.....	1
2. Ainevaldkonna õppeained	1
3. Ainevaldkonna kirjeldus.....	2
4. Õppesisu.....	3
4.1 B1 ja B2-keeleoskustasemel kursuste õppesisu.....	3
4.2 A-keeleoskustasemega kursuste õppesisu	5
5. Üldpädevuste kujundamine ainevaldkonna õppeainetes	5
6. Lõiming.....	6
6.1. Lõiming teiste valdkonnapädevuste ja ainevaldkondadega	6
6.2. Läbivad teemad.....	7
7. Hindamine.....	9
8. Õppetegevused	9
9. Füüsiline õpikeskkond.....	10
Lisa 1 Osaoskuste täpsustatud õpitulemused.....	11

1. Valdkonnapädevused

Võõrkeelte õpetamise eesmärk gümnaasiumis on kujundada õpilastes võõrkeelepädevus, s.o suutlikkus kasutada vähemalt kahte võõrkeelt (eesti keel II keelena ja inglise keel) iseseisva keelekasutaja tasemel, see tähendab B-keeleoskustasemel.

Gümnaasiumi poolt pakutavad lisa võõrkeelte – prantsuse ja saksa keele õpetamise eesmärgiks on kujundada õpilastes pädevust

Võõrkeelte õpetamisega taotletakse, et gümnaasiumi lõpuks õpilane:

- 1) suhtleb eesmärgipäraselt nii kõnes kui ka kirjas, järgides vastavaid kultuuritavasid;
- 2) mõistab ja tõlgendab võõrkeeles esitatut;
- 3) on omandanud teadmisi erinevatest kultuuridest, mõistab kultuuride sarnasusi ja erinevusi ning väärtustab neid.

2. Ainevaldkonna õppeained

Ainevaldkonda kuuluvad

- eesti keel teise keelena - 9 kohustuslikku ja 6 valikkursust;

- inglise keel (B1 keeleoskustase) - 5 kohustuslikku ja 4 valikkursust;
- inglise keel (B2 keeleoskustase)- 5 kohustuslikku ja 4 valikkursust;
- prantsuse keel (A1 keeleoskustase) – 5 kursust;
- saksa keel (A1 keeleoskustase) - 5 kursust.

3. Ainevaldkonna kirjeldus

Võõrkeeled avardavad inimese tunnetusvõimalusi ning suutlikkust mõista ja väärtustada mitmekultuurilist maailma, arendavad süsteemset mõtlemist ning eneseväljendusvõimalusi erinevate keeleliste ja mittekeeleliste vahenditega.

Ainevaldkonda kuuluvate võõrkeelte õppe kirjeldus on üles ehitatud, lähtudes keeleoskustasemete kirjeldustest Euroopa keeleõppe raamdokumendis (edaspidi *raamdokument*).

Kuna võõrkeel on eelkõige vahend teabe hankimiseks ja selle edastamiseks suhtlusprotsessis, siis on keeleõppe keskmes teemavaldkonnad, mille kaudu ja mille piires kujundatakse suhtluspädevust. Need on kõigile võõrkeeltele ühtsed, erinevused teemavaldkondade käsitlemisel tulenevad õpitava keele sihttasemest ja õppe kestusest.

Suhtluspädevust kujundatakse keele nelja osaoskuse arendamise kaudu: kuulamine, lugemine, rääkimine ja kirjutamine, mistõttu on täpsustavad õpitulemused esitatud osaoskuste kaupa. Erinevaid osaoskusi õpetatakse integreeritult. Võõrkeelte, eriti aga eesti keele kui teise keele integratsioon teiste õppeainetega ning õppimist soodustava õpikeskkonna loomine toetab suhtluspädevuse omandamise kõrval ka maailmapildi, enesehinnangu ja väärtuskäitumise arengut.

Keeleõpe ei piirdu teatud keeleoskustaseme saavutamisega mingiks hetkeks. Oluline on toetada õpilaste motivatsiooni, arendada oskusi, kujundada enesekindlust ning saada keelekogemusi ka väljaspool kooli, mis loob eelduse elukestvaks õppeks. Keeleõpe on pidev protsess, kus edasiminek tagab ainult järjepidevus.

Õppijas aredatakse oskust võrrelda oma keelt ja kultuuri teistega, mõista ja väärtustada nende eripära, olla tolerantne ning vältida eelarvamuslikku suhtumist võõrapärasesse.

Teiste kultuuride tundmine aitab teadlikumalt tajuda oma keele ja kultuuri spetsiifikat. „Mítmekesisust tuleb käsitleda kultuuride paljususe taustal. Keel ei kujuta endast mitte ainult kultuuri olulist tahku, vaid ka vahendit, mis aitab kultuurinähtusi mõista. Erinevad (rahvuslikud, piirkondlikud, sotsiaalsed) kultuurid, millesse inimene kuulub, ei eksisteeri tema teadvuses lihtsalt koos, vaid kõrvuti, vastandudes ja mõjutades üksteist.”¹

Õppija ei omanda lihtsalt erinevaid käitumis- ja suhtlemisviise, vaid temast saab mitme keele kõneleja ja mitme kultuuri tundja. Ühe keele oskamine mõjutab keele- ja kultuuripädevust teises keeles ning aitab kaasa inimese kultuuriteadlikkuse, oskuste ja oskusteabe arengule tervikuna.²

Nüüdisaegne võõrkeeleõpe eeldab avatud ja paindlikku meetodilist kontseptsiooni, mis põhineb meetodilis-didaktilistel arusaamadatel, mida saab õppija vajaduste põhjal kombineerida ja varieerida.

Õppijakeskse võõrkeeleõppe olulisemad põhimõtted on:

¹ Euroopa keeleõppe raamdokument, lk 21.

² Euroopa keeleõppe raamdokument, lk 59.

- 1) õppija aktiivne osalus õppes, tema teadlik ja loov võõrkeele kasutamine ning õpistrateegiate kujundamine;
- 2) keeleõppes kasutatava materjali sisu vastavus õppija huvidele;
- 3) erinevate aktiivõppevormide (sh paaris- ja rühmatöö) kasutamine;
- 4) õpetaja rolli muutumine teadmiste vahendajast õpilase koostööpartneriks ja nõustajaks teadmiste omandamise protsessis,
- 5) õppematerjalide mitmekesisus, nende kohandamine ja täiendamine lähtuvalt õppija eesmärkidest ning vajadustest.

4. Õppesisu

4.1 B1 ja B2-keeleoskustasemel kursuste õppesisu

B1- ja B2- keeleoskustasemel kursuste (inglise keel ja eesti keel teise keelena) õppesisu:

I Eesti ja maailm

Eesti riik ja rahvas:

- 1) omariiklus ja kodanikuks olemine, riigikaitse;
- 2) geograafiline asend ja kliima;
- 3) rahvastik: põhirahvus, muukeelne elanikkond, uusimmigrandid;
- 4) mitmekultuuriline ühiskond.

Eesti keel ja eesti meel:

- 1) rahvuslik identiteet;
- 2) kultuuritraditsioonid;
- 3) kodukoha lugu.

Eesti ja teised riigid:

- 1) Eesti kui Euroopa Liidu liikmesriik: ELi liikmesriigid, ELi töökorraldus;
- 2) Eesti koht maailmas: rahvusvaheline koostöö.

II Kultuur ja looming

Kultuur kui looming:

- 1) looming: kirjandus, kujutav kunst, helilooming, arhitektuur, tarbekunst, käsitöö jne;
- 2) rahva ajalooline kultuurimälu;
- 3) loova mõtte arendamine kogemuse kaudu.

Kultuuritraditsioonid ja tavad:

- 1) rahvapärимused, muistendid, muinasjutud, vanasõnad, kõnekäänud kui rahvatarkuse varamu;
- 2) erinevate rahvaste kultuuritraditsioonid, tavad ja uskumused.

III Keskkond ja tehnoloogia

Geograafiline keskkond:

- 1) keskkonna ja inimese suhted, keskkonnateadlikkus: looduslik tasakaal, puutumatu loodus; tööstus- ja kultuurimaastikud, kaitsealad; saasteallikad;
- 2) loodusliku tasakaalu kadumisest tingitud ohud keskkonnale ja inimestele; kliima ja kliimamuutused;
- 3) keskkonna jätkusuutlik areng.

Elukeskkond:

- 1) elutingimused erineva kliima ja rahvastusega aladel;
- 2) sotsiaalsete hüvede olemasolu ja nende kättesaadavus (nt arstiabi, pensionid, riiklikud

toetused ja fondid, abirahad, soodustused puudega inimestele);

3) säästlik eluviis;

4) sotsiaalne miljö: põhirahvusest koosnev või mitmekeelne ja -kultuuriline ühiskond; lähinaabrid.

Tehnoloogia:

1) teadus- ja tehnikasaavutused ning nende rakendamine igapäevaelus;

2) teabekeskond: infootsing ja -vahetus;

3) keeletehnoloogilisi rakendusi igapäevaelus: elektroonsed sõnastikud, keeleõppematerjalid, arvutipõhine keeleõpe, tõlkeabiprogrammid jne;

4) biotehnoloogia igapäevaelus: olmekeemia, kosmeetika- ja toiduainetööstus jne.

IV Haridus ja töö

Pere ja kasvatus:

1) perekond; peresuhted, laste ja vanemate omavaheline mõistmine ning üksteisest hoolimine;

2) kasvatus: viisakusreeglid, käitumisnormid, väärtushinnangute kujundamine, salliv eluhiak jne.

Haridus:

1) riiklikud ja eraõppeasutused, koolitused;

2) kohustuslik kooliharidus, iseõppimine;

3) koolikeskkond ja -traditsioonid; noorteorganisatsioonid;

4) edasiõppimisvõimalusi Eestis ja välismaal;

5) elukestev õpe.

Tööelu:

1) teadlik eneseteostus; elukutsevaliku võimalusi ja karjääri planeerimine;

2) töötamine: eluloo koostamine, tööleping, töövestlus;

3) töö kui toimetulekuallikas; raha teenimine (nt sissetulekud ja väljaminekud, hinnad); tööpuudus;

4) vastutustundlik suhtumine oma töösse; hoolivus enese ja teiste suhtes;

5) töötaja ja tööandja õigused ning vastutus, ametiühingud, katseaeg, osalise või täisajaga töö, puhkus;

6) suhted töökollektiivis; meeldiv ja sundimatu miljö, motiveeritud töötaja;

7) vajalikud eeldused oma tööga toimetulekuks;

8) puudega inimeste töö.

V Inimene ja ühiskond

Inimene kui looduse osa:

1) eluring: sünd, elu ja surm;

2) tasakaal inimese ja looduse vahel (nt loodushoidlik eluviis, aukartus looduse ees);

3) elulaad ehk olemise viis (nt loodus- ja inimsõbralik, tervislik).

Inimene kui indiviid:

1) inimese loomus ja käitumine, vastuoludesse sattumine;

2) iga inimese kordumatu eripära;

3) väärtushinnangud, vaated elule ja ühiskonnale;

4) inimsuhted: isiklikud, emotsionaalsed; sotsiaalsed;

5) erinevad inimesed ja rahvad (nt keele- ja kultuurierinevused, käitumistavad, kõlblusnormid).

Inimeste suhtlus:

1) suhtlusvahendid: loomulik keel ja kehakeel (nt sõnavalik, žestid, miimika);

2) meedia kui suhtluskanal ja -vahend.

Ühiskond kui eluvalduste kogum:

- 1) majanduselu: tõusud ja mõõnad, heaoluühiskond;
- 2) sotsiaalsfäär, elatustase, heategevus;
- 3) ebaterved eluviisid, kuritegevus.

4.2 A-keeleoskustasemega kursuste õppesisu

A1 keeleoskustasemel kursuste (saksa keel, prantsuse keel) õppesisu:

I MINA JA TEISED: enesetutvustus, huvid ja eelistused; perekond, sõbrad ja tuttavad; välimus ja iseloom; ühised tegevused; perekondlikud sündmused ja tähtpäevad.

II KODU JA KODUKOHT: kodu, perekond, sugulased; kodu kui eluruum; kodukoht; tähtpäevad; loodus, aastaajad ja ilm; kodukoha pärimused, traditsioonid ja kombesid.

III RIIGID JA NENDE KULTUUR: maad, riigid ja rahvad; tavad ja tähtpäevad, kultuuriline mitmekesisus; õpitavat keelt kõnelevate riikide olulisemad sündmused ja inimesed.

IV IGAPÄEVAELU: igapäevased tegemised, sh olme; tee küsimine ja juhatamine; tegevusalad ja ametid; toitumine; tervis.

V VABA AEG: erinevad vaba aja veetmise viisid; reisimine, meedia.

5. Üldpädevuste kujundamine ainevaldkonna õppeainetes

Pädevustes eristatakse järgmisi omavahel seotud komponente: teadmised, oskused, väärtushinnangud ja käitumine. Nelja komponendi õpetamisel on kandev roll õpetajal, kelle väärtushinnangud ja enesekehtestamisoskus loovad sobiliku õpikeskkonna ning mõjutavad õpilaste väärtushinnanguid ja käitumist.

Võõrkeelte valdkonna õpitulemustes sisalduvad keelepädevused, kultuur (väärtushinnangud, käitumine) ja õpioskused.

Võõrkeelte valdkonda kuuluvate ainete õpetamisega kujundatakse kõiki üldpädevusi (väärtuspädevust, sotsiaalset pädevust, enesemääratluspädevust, õpipädevust, suhtluspädevust, matemaatikapädevust, ettevõtlikkuspädevust) seatud eesmärkide, käsitletavate teemade ning erinevate õpimeetodite ja -tegevuste kaudu.

Väärtuspädevust toetatakse õpitavaid keeli kõnelevate maade kultuuride tundmaõppimise kaudu. Õpitakse mõistma ja aktsepteerima erinevaid väärtussüsteeme, mis lähtuvad kultuurilisest eripärast.

Sotsiaalne pädevus annab võimaluse ennast ka võõrkeeltes edukalt teostada. Erinevates igapäevastes suhtlussituatsioonides toimetulekuks on lisaks sobivate keelendite valikule vaja teada õpitavat võõrkeelt kõnelevate maade kultuuritausta ja sellest tulenevaid käitumisreegleid ning ühiskonnas kehtivaid tavasid. Seetõttu on sotsiaalne pädevus seotud ka väärtuspädevusega. Sotsiaalse pädevuse kujundamisele aitab kaasa erinevate õpitöövormide kasutamine (nt rühmatöö, projektõpe) ning aktiivne osavõtt õpitava keelega seotud kultuuriprogrammidest.

Enesemääratluspädevus areneb võõrkeeleõppes kasutatavate teemade kaudu. Iseendaga ja inimsuhetega seonduvat saab võõrkeeletunnis käsitleda arutluste, rollimängude ning muude õpitegevuste kaudu, mis aitavad õpilastel jõuda iseenda sügavama mõistmiseni. Oma tugevate ja nõrkade külgede hindamine on tihedalt seotud õpipädevuse arenguga.

Õpipädevust kujundatakse pidevalt erinevaid õpistrateegiaid rakendades (nt teabe otsimine võõrkeelsetest allikatest, sõnaraamatu kasutamine). Olulisel kohal on eneserefleksioon ning õpitud teadmiste ja oskuste analüüsimine (nt Euroopa keelemapi põhimõtetest lähtuvalt).

Suhtluspädevus on võõrkeeleõppe keskne pädevus. Võõrkeeleõpetuse eesmärgid lähtuvad otseselt suhtluspädevuse komponentidest ning nende sisust. Hea eneseväljendus-, teksti mõistmise ja tekstilooe oskus on eduka suhtlemise eelduseks võõrkeeltes.

Matemaatikapädevusega on võõrkeeleõppel samuti oluline seos, sest suhtluspädevuse raames tuleb osata võõrkeeles arvutada (nt sisseoste tehese), samuti saab teemade raames käsitleda matemaatikapädevuse vajalikkust erinevates elu- ja tegevusvaldkondades.

Ettevõtlikkuspädevus kaasneb eelkõige enesekindluse ja julgusega, mida annab inimesele võõrkeeleoskus. Toimetulek võõrkeelses keskkonnas avardab õppija võimalusi oma ideede ja eesmärkide teostamisel ning loob eeldused koostööks teiste sama võõrkeelt valdavate ea- ja mõttekaaslastega.

6. Lõiming

6.1. Lõiming teiste valdkonnapädevuste ja ainevaldkondadega

Valdkonnapädevustest arendatakse võõrkeeleõppes eelkõige suhtluspädevust ja teisi valdkonnapädevusi (sotsiaalset, kunsti-, loodusteaduslikku, matemaatika- ja kehakultuuripädevust).

Kokkupuude **kunstipädevusega** toimub erinevate maade kultuurisaavutuste tundmaõppimise, eelkõige teemavaldkonna „Kultuur ja looming” kaudu. Kunstiõpetuse kavas on erinevate virtuaalsete kunstimuuseumide kälastamise võimalus. Erinevate kunstiliikide ja kunstnike tundmaõppimine võõrkeelseid materjale kasutades toetab keeleoskuse arengut.

Loodusteaduslik pädevus, matemaatikapädevus ja kehakultuuripädevus teostuvad erinevate teemavaldkondade (nt „**Keskkond ja tehnoloogia**”, „**Inimene ja ühiskond**”) ning nendes kasutatavate alustekstide kaudu.

Võõrkeeleõppes kasutatavad materjalid täiendavad teadmisi, mida õpilane omandab teistes õppeainetes, andes õpilasele keelelised vahendid erinevate valdkondadega seonduvate teemade käsitlemiseks.

Keelteoskus võimaldab õppijale ligipääsu lisateabeallikatele (teatmeteostele, võõrkeelsele kirjandusele, internetile jt), toetades sel moel materjali otsimist mõne teise õppeaine jaoks.

Võõrkeelte omandamist toetab integreeritud õppematerjalide kasutamine lõimitud aine- ja keeleõppe raames (LAK-õpe, , aineteülesed rahvusvahelised projektid jms).

Eesti keele kui teise keele omandamist toetab lisaks eespool nimetatule eestikeelne aineõpe gümnaasiumis.

6.2. Läbivad teemad

Võõrkeelte valdkonna ained kajastavad õpiesmärke ja teemasid, mis toetavad õpilase algatusvõimet, mõtteaktiivsust ning läbivate teemade omandamist, kasutades selleks sobivaid võõrkeelseid (autentseid) alustekste ning erinevaid pädevusi arendavaid töömeetodeid.

Kõiki läbivaid teemasid käsitletakse viie teemavaldkonna kaudu. Eelkõige on läbivad teemad seotud järgmiste teemavaldkondadega:

- 1) „Haridus ja töö”, „Inimene ja ühiskond” – elukestev õpe ja karjääri planeerimine;
- 2) „Keskond ja tehnoloogia”, „Inimene ja ühiskond” – keskkond ja jätkusuutlik areng;
- 3) „Eesti ja maailm”, „Haridus ja töö”, „Inimene ja ühiskond” – kodanikualgatus ja ettevõtlikkus;
- 4) „Eesti ja maailm”, „Kultuur ja loomingu”, „Inimene ja ühiskond” – kultuuriline identiteet;
- 5) „Keskond ja tehnoloogia”, „Inimene ja ühiskond” – teabekeskond;
- 6) „Keskond ja tehnoloogia”, „Inimene ja ühiskond” – tehnoloogia ja innovatsioon;
- 7) „Keskond ja tehnoloogia”, „Inimene ja ühiskond” – tervis ja ohutus;
- 8) läbivat teemat „Väärtused ja kõlblus” käsitletakse kõigis viies teemavaldkonnas.

Läbivate teemade seosed õpitavate teemadega ja õpilastes kujundatavad pädevused

Läbiv teema/seos teemavaldkonnaga	Õpilasel kujundatavad oskused ja teadmised	Meetod
Elukestev õpe ja karjääri planeerimine <i>Teemavaldkond</i> <i>„Haridus ja töö”,</i> <i>„Inimene ja ühiskond”</i>	Õpilane oskab teha elukäiku puudutavaid valikuid. Tal on teadmised töömaailmast; mõistab ja väärtustab elukestvat õpet kui elustiili ning mõtestab oma karjääri planeerimist kui jätkuvat otsuste tegemise protsessi.	Rühmatööd, rollimängud, diskussioonid ja otsuste langetamine paaris. Teabekeskonna kasutamine kuulamis-, lugemis- ja kirjutamisülesanneteks. Osalemine projektides. Tunniväline tegevus Vahendatakse teavet edasiõppimise ja töö leidmise võimaluste kohta.
Keskond ja jätkusuutlik areng <i>Teemavaldkonnad</i> <i>„Keskond ja tehnoloogia”, „Inimene ja ühiskond”</i>	Õpilane oskab arutleda keskkonnaalastes küsimustes, anda neile hinnanguid. Oskab põhjendada keskkonnakaitseküsimustes oma arvamust.	Diskussioonid, arutelud, otsuste langetamine. Probleemide arutlemine rühmades, paarides ja iseseisvalt suuliselt ja kirjalikult. Kriitiline funktsionaalne lugemine. Koolivälised üritused, tähtpäevad.
Kodanikualgatus ja ettevõtlikkus	Oskab kriitiliselt hinnata kohalikul või riiklikul tasandil vastu võetud otsuseid, mis puudutavad tema ja tema	Projektülesanded, integreeritud tunnid, osalemine õpilaste omavalitustöös. Loominguline

<p><i>Teemavaldkonnad „Eesti ja maailm”, „Haridus ja töö”, „Inimene ja ühiskond”</i></p>	<p>perekonna elu. Tunneb end aktiivse ja informeeritud kodanikuna.</p>	<p>tegevus. Eesmärgipärane iseseisev infootsimine – ja hankimine internetist. Arutelud. Koolivälised üritused, tähtpäevad.</p>
<p>Kultuuriline identiteet</p> <p><i>Teemavaldkonnad „Eesti ja maailm”, „Kultuur ja looming”, „Inimene ja ühiskond”)</i></p>	<p>Õpilane väärtustab oma rahva kultuuri ja tunneb huvi teiste rahvaste ja riikide kultuuride vastu.</p> <p>On vaba eelarvamustest</p>	<p>Interneti ja meedia kasutamine. Osalemine klassivälistes üritustes, mis on seotud eriliste kultuuritraditsioonidega. Osavõtt erinevatest konkurssidest ja olümpiaadidest. Teematilised tähtpäevad ja koolivälised üritused: kadripäev, jõulud, vastlad, iseseisvuspäev jne. Koostöö teiste Sillamäe ja Eesti koolidega.</p>
<p>Teabekeskond</p> <p><i>Teemavaldkonnad „Keskkond ja tehnoloogia”, „Inimene ja ühiskond”</i></p>	<p>Teeb meediatarbijana iseseisvaid valikuid ja põhjendab neid, lähtudes oma huvidest ja vajadustest.</p> <p>On kursis avalikus ruumis tegutsemise reeglitega ja järgib neid.</p> <p>Mõistab meedia rolli ühiskonnas, tutvub globaliseerumise mõjudega meedia sisule.</p> <p>Oskab vormistada oma sõnumit ja seda edastada.</p>	<p>Meedia aktiivne kasutamine. Meediaallikate funktsionaalne ja kriitiline lugemine, oma hinnangu andmine loetud või kuulud informatsioonile. TV infoaadate ja teiste telesaadete kuulamine-vaatamine – kuulamisoskuse arendamiseks.</p> <p>Osalemine kooliajalehe koostamisel. Diskussioonid, rühma- ja paarisööd.</p>
<p>Tehnoloogia ja innovatsioon</p> <p><i>Teemavaldkonnad „Keskkond ja tehnoloogia”, „Inimene ja ühiskond”</i></p>	<p>Oskab kasutada tänapäevaseid tehnoloogiaid ja on suuteline orienteeruma kiiresti muutuvast tehnoloogilises elu-, õpi- ja töökeskkonnas.</p> <p>Kujuneb positiivne suhtumine tehnoloogilistesse innovatsioonidesse. Tunneb selle kasutamise võimalusi karjäärivõimaluste suhtes.</p>	<p>Rühmatööd projektides. Uurimistöe koostamine. Arvutiklass, integreeritud tunnid, uute tehnoloogiate kasutamine igapäevases õppimisprotsessis (kodutööd, esitlused, arvestustööd jms), e-kooli kasutamine, moodle-keskkonna kasutamine.</p>
<p>Tervis ja ohutus</p>	<p>Kasvab vaimselt, emotsionaalselt ja</p>	<p>Funktsionaalne lugemine. Koostöö</p>

<p><i>Teemavaldkonnad</i> <i>„Keskkond ja tehnoloogia”, „Inimene ja ühiskond”</i></p>	<p>füüsiliselt terveks ühiskonnaliikmeks. On vajadusel kaaslaste juhendaja terviseedenduslikus tegevuses.</p>	<p>politsei- ja päästeametiga, koostöö noorsooorganisatsioonidega. Osalemine Tervist edendava kooli projektides. Rühma- ja paaristööd. Aktiivne arutelu</p>
<p>Väärtused ja kõlblus</p> <p><i>käsitletakse kõigis viies teemavaldkonnas</i></p>	<p>Õpilasel on arenenud kriitilise mõtlemise ja argumenteerimise oskus. Oskab koguda asjakohast teavet ja teeb üldistusi, tuues esile seoseid erinevate valdkondade, varasemate teadmiste ja kogemustega.</p> <p>On välja kujunenud väärtusstandardid.</p>	<p>Diskussioonid, arutelud paaris, rühmas ja individuaalselt, kaasatus koolielu korraldamisse, kooli õpilasmavalitsuse töösse.</p> <p>Osavõtt Sillamäe Gümnaasiumi traditsioonilistest üritustest.</p>

7. Hindamine

Hindamisel lähtutakse vastavatest gümnaasiumi õppekava üldosa sätetest. Õpitulemusi hinnatakse sõnaliste hinnangute (kujundav hindamine) ja numbriliste hinnetega.

Hinnatakse õpilase teadmisi ja oskusi suuliste vastuste (esituste), kirjalike ja/või praktiliste tööde ning praktiliste tegevuste alusel, arvestades õpilase teadmiste ja oskuste vastavust ainekava taotletavatele õpitulemustele.

Õpitulemused sisaldavad hoiakuid ja väärtusi, mille kohta antakse sõnalist tagasisidet. Õpitulemuste kontrollimise vormid on mitmekesised ja vastavuses õpitulemustega. Õpilast informeeritakse sellest, mida ja millal hinnatakse, mis hindamisvahendeid kasutatakse ning mis on hindamise kriteeriumid.

8. Õppetegevused

Õppetegevust kavandades ja korraldades lähtutakse õppekava alusväärtustest, üldpädevustest, õppeaine eesmärkidest, õppesisust ja oodatavatest õpitulemustest ning toetatakse lõimingut teiste õppeainete ja läbivate teemadega.

Võimaldatakse õppida individuaalselt ja üheskoos teistega (iseseisvad, paaris- ja rühmatööd), et toetada õpilaste kujunemist aktiivseteks ning iseseisvateks õppijateks.

Kasutatakse diferentseeritud õppeülesandeid, mille sisu ja raskusaste toetavad individualiseeritud käsitlust ning suurendavad õpimotivatsiooni.

Mitmekesisistatakse õpikeskkonda: muuseumid, näitused, teater, kino, kontserdid, arvutiklass jne.

Kasutatakse erinevaid õppemeetodeid, sh aktiivõpet: rollimängud, arutelud, diskussioonid, projektõpe jne.

9. Füüsiline õpikeskkond

Võõrkeelte õpe on korraldatud rühmades. Rühmad moodustatakse vastavalt kursuse tasemele ja õppe alustamise ajale (nn lennupõhiselt).

Õpe on korraldatud klassis, kus on keeleõppe eesmärkide saavutamist toetav ruumikujundus koos vajaliku õppematerjali, sisustuse ja tehniliste abivahenditega: keeleõpikud ja töövihikud, arvutiprogrammid, internet, arvuti ja printer, kriiditahvel ja/või nn „valge tahvel“, dataprojektor, magnetofon, arvutikõlarid.

Klassis on õpetaja poolt on koostatud töölehed; tabelid, jm näitlik materjal.

Lisa 1 Osaoskuste täpsustatud õpitulemused

	KUULAMINE	LUGEMINE	RÄÄKIMINE	KIRJUTAMINE	GRAMMATIKA- PÄDEVUS
A1.1	<p>Tunneb väga aeglaselt ja selges sidusas kõnes ära õpitud sõnad ja fraasid; arusaamist toetab pildimaterjal. Reageerib pöördumistele adekvaatselt (nt tervitused, tööjuhised). Tunneb rahvusvaheliselt kasutatavaid lähedase hääldusega sõnu (nt hamburger, film, takso, kohv)</p>	<p>Tunneb õpitava keele tähemärke.</p> <p>Tunneb tekstis ära tuttavad nimed, sõnad (sh rahvus-vaheliselt kasutatavad) ja fraasid. Loeb sõnu, fraase ja lauseid õpitud sõnavara ulatuses; arusaamist võib toetada pildimaterjal.</p>	<p>Oskab vastata väga lihtsatele küsimustele ning esitada samalaadseid küsimusi õpitud sõnavara ja lausemallide piires.</p> <p>Vajab vestluskaaslase abi, võib toetuda emakeelele ja žestidele.</p>	<p>Tunneb õpitava keele kirjatahti, valdab kirjatehnikat, oskab õpitud fraase ja lauseid ümber kirjutada (ärakiri).</p> <p>Oskab kirjutada isikuandmeid (nt vihiku peale). Koostab lühikesi lauseid õpitud mallide alusel.</p>	
A1.2	<p>Saab aru selgelt hääldatud fraasidest, lausetest ja tuttava situatsiooniga seotud lühikestest dialoogidest.</p> <p>Mõistab selgelt ja aeglaselt antud juhiseid ning pöördumisi.</p> <p>Vajab kordamist, osutamist, piltlikustamist vms.</p>	<p>Loeb lühikesi lihtsaid tekste (nt ürituste kavad, postkaardid, meilid, kuulutused, sildid, teeviidad, lühiankeedid, -küsimustikud, -teated, -sõnumid) ja leiab neist vajaliku faktiinfo. Saab aru lihtsatest kirjalikest tööjuhistest.</p> <p>Lugemise tempo on väga aeglane, teksti mõistmiseks võib vaja minna korduvat lugemist. Tekstist arusaamiseks oskab kasutada õpiku sõnastikku.</p>	<p>Oskab lühidalt tutvustada iseennast ja oma ümbrust.</p> <p>Saab hakkama õpitud sõnavara ja lausemallide piires lihtsate dialoogidega; vajab vestluskaaslase abi.</p> <p>Hääldusvead võivad põhjustada arusaamatusi.</p> <p>Kõnes esineb kordusi, katkestusi ja pause.</p>	<p>Oskab lühidalt kirjutada iseendast ja teisest inimesest. Oskab täita lihtsat küsimustikku.</p> <p>Tunneb õpitud sõnavara õigekirja. Kasutab lause alguses suurtähte ja lause lõpus õiget kirjavahemärki.</p>	<p>Kasutab üksikuid äraõpituid tarindeid ja lausemalle, kuid neist tuleb ette vigu.</p>

A2.1	<p>Mõistab lihtsaid vestlusi ning lühikeste jutustuste, teadete ja sõnumite sisu, kui need on talle tuttavatel teemal, seotud igapäevaste tegevustega ning esitatud aeglaselt ja selgelt. Vajab kordamist ja selget hääldust.</p>	<p>Loeb üldkasutatava sõnavara lühikesi tavatekste (nt isiklikud kirjad, kuulutused, uudised, juhised, kasutusjuhendid); leiab tekstis sisalduvat infot ja saab aru teksti mõttest.</p> <p>Lugemise tempo on aeglane.</p> <p>Tekstist arusaamiseks oskab kasutada koolisõnastikku.</p>	<p>Oskab lühidalt kirjeldada lähiümbrust, igapäevaseid toiminguid ja inimesi. Kasutab põhisõnavara ja käibefraase, lihtsamaid grammatilisi konstruktsioone ning lausemalle. Suudab alustada ja lõpetada lühivestlust, kuid ei suuda seda juhtida. Kõne on takerduv, esineb hääldusvigu.</p>	<p>Koostab õpitud sõnavara piires lähiümbruse ja inimeste kirjeldusi.</p> <p>Kirjutab lihtsaid teateid igapäevaeluga seotud tegevustest (nt postkaart, kutse); koostab lühisõnumeid. Oskab kasutada sidesõnu ja, ning jt.</p> <p>Oskab näidise järgi koostada lühikesi tekste, abivahendina kasutab õpiku- või koolisõnastikku.</p>	
A2.2	<p>Suudab jälgida enda jaoks tuttava valdkonna mõttevahetust ning eristada olulist infot.</p> <p>Saab aru olmesfääris kuuldu üldkeelse suhtluse sisust (nt poes, bussis, hotellis, piletilevis).</p> <p>Vajab sageli kuuldu täpsustamist.</p>	<p>Loeb lihtsaid tavatekste (nt reklaamid, menüüd, ajakavad, ohuhoiatused) tuttavatel teemadel ja saab aru neis sisalduvast infost.</p> <p>Suudab mõnikord aimata sõnade tähendust konteksti toel.</p>	<p>Oskab rääkida oma huvidest ja tegevustest. Tuleb toime olmesfääris suhtlemisega. Oskab väljendada oma suhtumist ja eelistusi. Suudab alustada, jätkata ja lõpetada vestlust tuttavatel teemal, kuid võib vajada abi.</p> <p>Kasutab õpitud põhisõnavara ja lausemalle valdavalt õigesti; spontaanses kõnes on vigu. Kõne on arusaadav, kuigi esineb hääldusvigu ja sõnade otsimist.</p>	<p>Oskab kirjutada lühikesi kirjeldavat laadi jutukehi oma kogemustest ja ümbritsevast. Koostab lihtsaid isiklike kirju.</p> <p>Oskab kasutada sidesõnu aga, sest, et jt. Rakendab õpitud õigekirjareegleid (nt algustähe ortograafia, kirjavahemärgid).</p>	<p>Kasutab küll õigesti mõningaid lihtsaid tarindeid, kuid teeb sageli vigu grammatika põhivaras (nt ajab segi ajavormid või eksib aluse ja öeldise ühildumisel); siiski on enamasti selge, mida ta väljendada tahab.</p>

<p>B1.1</p>	<p>Saab aru vahetus suhtlussituatsioonis kuuldest, kui vestlus on tuttavalt igapäeva eluga seotud teemal.</p> <p>Mõistab tele- ja raadiosaadete ning filmide sisu, kui teema on tuttav ja pakub huvi ning pilt toetab heliteksti.</p> <p>Saab aru loomuliku tempoga kõnest, kui hääldus on selge ja tuttav.</p>	<p>Loeb ja mõistab mõneleheküljelisi lihtsa sõnastusega faktipõhiseid tekste (nt kirjad, veebiväljaanded, infovoldikud, kasutusjuhendid).</p> <p>Mõistab jutustavat laadi teksti põhiideed ning suudab jälgida sündmuste arengut.</p> <p>Suudab leida vajalikku infot teatmeteostest ja internetist.</p> <p>Oskab kasutada kakskeelseid tõlkesõnastikke.</p>	<p>Oskab lihtsate seostatud lausetega rääkida oma kogemustest ja kavatsustest. Suudab lühidalt põhjendada oma seisukohti. On võimeline ühinema vestlusega ja avaldama arvamust, kui kõneaine on tuttav. Kasutab õpitud väljendeid ja lausemalle õigesti; spontaanses kõnes esineb vigu. Hääldus on selge ja kõne ladus, kuid suhtlust võib häirida ebaõige intonatsioon.</p>	<p>Oskab kirjutada õpitud teemadel lühikesi jutustavat laadi tekste, milles väljendab oma tundeid, mõtteid ja arvamusi (nt isiklik kiri, e-kiri, blogi).</p> <p>Koostab erinevaid tarbetekste (nt teadaanne, kuulutus).</p> <p>Suhtleb on-line vestluses (nt MSN).</p> <p>Oskab kasutada piiratud hulgal teksti sidumise võtteid (sidesõnad, asesõnaline kordus).</p>	
<p>B1.2</p>	<p>Saab kuuldest aru, taipab nii peamist sõnumit kui ka üksikasju, kui räägitakse üldlevinud teemadel (nt uudistes, spordireportaažides, intervjuudes, ettekannetes, loengutes) ning kõne on selge ja üldkeelne.</p>	<p>Loeb ja mõistab mõneleheküljelisi selge arutuskäiguga tekste erinevatel teemadel (nt noortele mõeldud meediatekstitid, mugandatud ilukirjandustekstitid).</p> <p>Suudab leida vajalikku infot pikemast arutlevast laadi tekstist. Kogub teemakohast infot mitmest tekstist. Kasutab erinevaid lugemisstrateegiaid (nt üldlugemine, valiklugemine).</p>	<p>Oskab edasi anda raamatu, filmi, etenduse jms sisu ning kirjeldada oma muljeid. Tuleb enamasti toime vähem tüüpilistes suhtlusolukordades. Kasutab põhisõnavara ja sagedamini esinevaid väljendeid õigesti; keerukamate lausestruktuuride kasutamisel tuleb ette vigu. Väljendab ennast üsna vabalt, vajaduse korral küsib abi. Hääldus on selge, intonatsiooni- ja rõhuvead ei häiri suhtlust.</p>	<p>Oskab koostada eri allikatest pärineva info põhjal kokkuvõtte (nt lühiülevaade sündmustest, isikutest).</p> <p>Oskab kirjeldada tegelikku või kujuteldavat sündmust.</p> <p>Oskab isiklikus kirjas vahendada kogemusi, tundeid ja sündmusi.</p> <p>Oskab kirjutada õpitud teemal oma arvamust väljendava lühikirjandi.</p> <p>Oma mõtete või arvamuste</p>	<p>Oskab üsna õigesti kasutada tüüpkeelendeid ja moodustusmalle.</p> <p>Kasutab tuttavas olukorras grammatiliselt üsna õiget keelt, ehkki on märgata emakeele mõju.</p> <p>Tuleb ette vigu, kuid need ei takista</p>

		Tekstides esitatud detailid ja nüansid võivad jääda selgusetuks.		esitamisel võib olla keelelisi ebatäpsusi, mis ei takista kirjutatu mõistmist.	mõistmist.
B2.1	<p>Saab aru nii elavast suulisest kõnest kui ka helisalvestistest konkreetsetel ja abstraktsetel teemadel, kui kuuldu on üldkeelne ja suhtlejad on rohkem kui kaks.</p> <p>Saab aru loomuliku tempoga kõnest.</p>	<p>Loeb ja mõistab mitmeleheküljelisi tekste (nt artiklid, ülevaated, juhendid, teatme- ja ilukirjandus), mis sisaldavad faktiinfot, arvamusi ja hoiakuid.</p> <p>Loeb latusalt, lugemissõnavara on ulatuslik, kuid raskusi võib olla idioomide mõistmisega. Oskab kasutada ükskeelset seletavat sõnaraamatut.</p>	<p>Esitab selgeid üksikasjalikke kirjeldusi üldhuvitavatel teemadel. Oskab põhjendada ja kaitsta oma seisukohti. Oskab osaleda arutelus ja kõnevooru üle võtta. Kasutab mitmekesisist sõnavara ja väljendeid. Kasutab keerukamaid lausestruktuure, kuid neis võib esineda vigu. Kõne tempo on ka pikemate kõnelõikude puhul üsna ühtlane; sõna- ja vormivalikuga seotud pause on vähe ning need ei sega suhtlust. Intonatsioon on enamasti loomulik.</p>	<p>Kirjutab seotud tekste konkreetsetel ja üldisematel teemadel (nt seletuskiri, uudis, kommentaar).</p> <p>Põhjendab oma seisukohti ja eesmäärke. Oskab kirjutada kirju, mis on seotud õpingute või tööga. Eristab isikliku ja ametliku kirja stiili. Oskab korduste vältimiseks väljendust varieerida (nt sünonüümid). Võib esineda ebatäpsusi lausestuses, eriti kui teema on võõras, kuid need ei sega kirjutatu mõistmist.</p>	<p>Valdab grammatikat küllaltki hästi. Ei tee väärnimõistmist põhjustavaid vigu. Ajaajalt ettetulevaid vääratusi, juhuslikke vigu ning lauseehituslapsusi suudab enamasti ise parandada.</p>
B2.2	<p>Suudab jälgida abstraktset teemakäsitlust (nt vestlus, loeng, ettekanne) ja saab aru keeruka sisuga mõttevahetusest (nt väitlus), milles kõnelejad väljendavad erinevaid seisukohti.</p> <p>Mõistmist võivad takistada</p>	<p>Suudab lugeda pikki ja keerukaid, sh abstraktseid tekste, leiab neist asjakohase teabe (valiklugemine) ning oskab selle põhjal teha üldistusi teksti mõtte ja autori arvamuse kohta.</p> <p>Loeb iseseisvalt, kohandades</p>	<p>Väljendab ennast selgelt, suudab esineda pikemate monoloogidega. Suhtleb erinevatel teemadel, oskab vestlust juhtida ja anda tagasisidet. On võimeline jälgima oma keelekasutust, vajaduse korral sõnastab öeldu ümber ja suudab parandada</p>	<p>Oskab kirjutada esseed: arutluskäik on loogiline, tekst sidus ja teemakohane.</p> <p>Oskab refereerida nii kirjalikust kui ka suulisest allikast saadud informatsiooni.</p> <p>Kasutab erinevaid keeleregistreid sõltuvalt</p>	

	<p>tugev taustamüra, keelenaljad, idioomid ja keerukad tarindid.</p>	<p>lugemise viisi ja kiirust sõltuvalt tekstist ja lugemise eesmärgist.</p> <p>Raskusi võib olla idioomide ja kultuurisidusate vihjete mõistmisega.</p>	<p>enamiku vigadest.</p> <p>Oskab valida sobiva keeleregistri.</p> <p>Kõnerütmi ja -tempo on tunda emakeele mõju.</p>	<p>adressaadist (nt eristades isikliku, poolametliku ja ametliku kirja stiili).</p> <p>Lausesiseseid kirjavahemärke kasutab enamasti reeglipäraselt.</p>	
C1	<p>Mõistab pingutuseta ka abstraktsetel ja tundmatutel teemadel kuuldu (nt film, pikem vestlus, vaidlus).</p> <p>Suudab kriitiliselt hinnata kuuldu sisu ning tõstatatud probleeme.</p> <p>Mõistmist võivad raskendada haruldased idioomid, võõras aktsent, släng või murdekeel.</p>	<p>Loeb pikki keerukaid erineva registri ja esituslaadiga tekste.</p> <p>Loeb kriitiliselt, oskab ära tunda autori hoiakud, suhtumise ja varjatult väljendatud mõtted.</p> <p>Stiilinüanssidest, idiomaatikast ning teksti keerukatest üksikasjadest arusaamine võib nõuda kõrvalist abi (nt sõnastik, emakeelekõneleja nõuanne).</p>	<p>Väljendab ennast ladusalt ja spontaanselt. Suudab raskusteta ja täpselt avaldada oma mõtteid ning arvamusi erinevatel teemadel. Keelekasutus on paindlik ja loominguine. Suudab saavutada suhtluseesmärke.</p> <p>Sõnavara on rikkalik, võib esineda üksikuid vigu sõnade semantilistes seostes, reksioonistruktuurides ja sõnajärjes.</p>	<p>Oskab kirjutada põhjalikku ülevaadet mitmest kirjalikust allikast saadud teabe põhjal (nt retsensioon, arvustus).</p> <p>Suudab toimetada kirjalikke tekste.</p> <p>Oskab kirjutada loogiliselt üles ehitatud kirjeldavaid, jutustavaid ja arutlevaid tekste, mis tekitavad huvi ning mida on hea lugeda.</p> <p>Võib esineda juhuslikke õigekirja- ja interpunktuatsioonivigu.</p>	<p>Kasutab grammatilise õiget keelt, vigu tuleb ette harva ning neid on raske märgata.</p>